

I. Motywacja

Dotychczas badaliśmy głównie zachowanie funkcji jednej zmiennej, czyli zjawisk (np. ekonomicznych) zależących tylko od jednego czynnika. Oczywiście, sytuacje, w których jakieś zjawisko zależy tylko od jednej rzeczy zdarzają się w rzeczywistości bardzo rzadko. Już na początku roku, przy okazji omawiania relacji, rozważaliśmy funkcje użyteczności zależne od dwu zmiennych. Tutaj rozwiniemy analizę podejścia tego typu. Najczęściej będziemy omawiać przykłady funkcji 2 i 3 zmiennych (ze względów czysto praktycznych - czasu prowadzenia obliczeń), ale łatwo będzie te rozważania przenieść na przypadek dowolnej, skończonej liczby wymiarów.

II. Funkcje wielu zmiennych - wstęp

Rozważamy przestrzeń \mathbb{R}^n , złożoną z wektorów n -wymiarowych, które będziemy nazywać punktami. W naturalny sposób, możemy te punkty sumować i odejmować. Na algebrze poznaliśmy wzór na długość wektora - i tu powinniśmy nadal o nim pamiętać. Rozważamy funkcję $f : \mathbb{R}^n \supset D_f \rightarrow \mathbb{R}$. Oczywiście, jak w przypadku jednej zmiennej, by zdefiniować porządnie taką funkcję musimy podać nie tylko jej wzór, ale też jej dziedzinę. Jeśli dziedzina nie jest podana, naturalną dziedzinę funkcji wyznaczamy tak jak w przypadku funkcji jednej zmiennej (zwracając uwagę na ułamki, pierwiastki, funkcje logarytmiczne itp., a następnie rozwiązując odpowiednie nierówności).

Rysowanie wykresów funkcji wielu zmiennych jest znacznie trudniejsze niż jednej zmiennej. W przypadku funkcji dwu zmiennych, najczęściej rysuje się „mapę” opierającą się na poziomicach funkcji, czyli krzywych łączących punkty, w których funkcja przyjmuje tę samą wartość.

Przykłady $f(x, y) = \frac{1}{4}(x^2 + y^2)$, $f(x, y) = x - y$.

Sformułujemy teraz kilka definicji analogicznych do dotychczasowych:

Definicja 1. Otoczeniem punktu $a = (a_1, \dots, a_n) \in \mathbb{R}^n$ o promieniu $\delta > 0$ nazywamy zbiór $U_\delta(a) = \{x = (x_1, \dots, x_n) : \|x - a\| < \delta\}$.

Definicja 2. Granicą funkcji $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ w punkcie $a = (a_1, \dots, a_n)$ nazywamy taką liczbę g , że:

$$\forall \epsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall x \in U_\delta(a) : |f(x) - g| < \epsilon.$$

Zapisujemy $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = g$.

Analogicznie definiujemy granice równe $\pm\infty$.

Definicja 3. Funkcja $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ określona w otoczeniu punktu a jest ciągła w tym punkcie, jeśli $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = f(a)$.

Funkcja $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła, jeśli jest ciągła w każdym punkcie swojej dziedziny.

Podobnie jak w wypadku funkcji jednej zmiennej, wszystkie funkcje powstałe przez podstawowe działania na funkcjach elementarnych są ciągłe.

III. Pochodne cząstkowe

Dla funkcji wielu zmiennych istnieje formalne pojęcie pochodnej i różniczkowalności, jednak nie jest ono nam potrzebne dla podstawowych zastosowań. Dlatego skupimy swą uwagę na pochodnych cząstkowych funkcji wielu zmiennych.

Definicja 4. Niech $f : \mathbb{R}^n \supset D_f \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją zmiennych (x_1, \dots, x_n) i $a = (a_1, \dots, a_n) \in D_f$. Wtedy pochodną cząstkową f względem zmiennej x_k w punkcie a nazywamy granicę (o ile istnieje i jest skończona):

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(a_1, a_2, \dots, a_k + h, \dots, a_n) - f(a)}{h}.$$

Oznaczamy ją przez $f'_{x_k}(a)$ lub $\frac{\partial f}{\partial x_k}(a)$. Zazwyczaj będą używać tej pierwszej notacji.

Będziemy mówić, że f jest różniczkowalna w punkcie a , jeśli posiada pochodne cząstkowe względem każdej ze zmiennych w tym punkcie. f jest różniczkowalna jeśli posiada pochodne cząstkowe względem każdej ze zmiennych w każdym punkcie swojej dziedziny. Pochodne cząstkowe obliczamy tak jak pochodne funkcji jednej zmiennej, przy czym wszystkie zmienne poza tą, względem której pochodną cząstkową liczymy, traktujemy jako parametry.

Przykład $f(x, y, z) = z^3 - 2xz^2 + x^2y + y^2 - 2xy + 3x - 1$.

Podobnie jak w wypadku funkcji jednej zmiennej, możemy zdefiniować pochodne wyższych rzędów. Na tym wykładzie nie będziemy się zajmować pochodnymi cząstkowymi rzędu wyższego niż 2, więc tylko takie pochodne zdefiniujemy:

Definicja 5. (Pochodne cząstkowe drugiego rzędu - tzw. drugie pochodne)
 $f''_{x_k x_j}(a) = [(f'_{x_k})'_{x_j}](a)$. W innym zapisie $\frac{\partial^2 f}{\partial x_k \partial x_j}(a) = [\frac{\partial f}{\partial x_k}]'_{x_j}(a)$ (dla uproszczenia $\frac{\partial^2 f}{\partial x_k \partial x_k}(a)$ zapisujemy $\frac{\partial^2 f}{\partial x_k^2}(a)$).

Przykład $f(x, y, z) = z^3 - 2xz^2 + x^2y + y^2 - 2xy + 3x - 1$.

Drugie pochodne często zapisuje się w postaci macierzy, tzw. *hesjanu* (macierzy Hessego).

Twierdzenie 1 (O równości pochodnych mieszanych). Jeśli funkcja f ma w punkcie a pochodne cząstkowe drugiego rzędu i są one ciągłe to wówczas kolejność różniczkowania nie ma znaczenia, czyli pochodne „mieszane” drugiego rzędu są równe tj.:

$$f''_{x_k x_j}(a) = f''_{x_j x_k}(a).$$

IV. Różniczka funkcji wielu zmiennych

Podobnie jak w przypadku funkcji jednej zmiennej, dzięki pochodnym cząstkowym i lekko zmodyfikowanej definicji różniczki, potrafimy obliczyć przybliżone wartości funkcji „w okolicy” punktu, w którym jej wartość znamy.

Definicja 6. Jeśli funkcja f w punkcie $a = (a_1, \dots, a_n)$ posiada pochodne cząstkowe rzędu pierwszego, to jej różniczką w pobliżu punktu a nazywamy funkcję $df_a : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, która przyrostowi argumentu $\Delta a = (\Delta a_1, \dots, \Delta a_n)$ przypisuje wartość $df_a(\Delta a) = f'_{x_1}(a) \cdot \Delta a_1 + f'_{x_2}(a) \cdot \Delta a_2 + \dots + f'_{x_n}(a) \cdot \Delta a_n$.

Twierdzenie 2. Jeśli funkcja f w punkcie $a = (a_1, \dots, a_n)$ posiada pochodne cząstkowe rzędu pierwszego, to dla niewielkich przyrostów $\Delta a = (\Delta a_1, \dots, \Delta a_n)$ możemy oszacować:

$$f(a + \Delta a) \approx f(a) + df_a(\Delta a).$$

Przykład $(2, 99)^{2,02}$.

V. Interpretacje ekonomiczne pochodnych cząstkowych

Wartości krańcowe

Podobnie jak w wypadku funkcji jednej zmiennej, możemy analizować wartości krańcowe i elastyczności funkcji. Załóżmy, że funkcja n zmiennych f , posiadająca pochodne cząstkowe pierwszego rzędu, reprezentuje reakcję jakiejś wielkości ekonomicznej na zmiany wartości czynników x_1, \dots, x_n i $a = (a_1, \dots, a_n)$. Wtedy $f'_{x_i}(a)$ jest wartością krańcową tej wielkości (np. popytem krańcowym, popytą krańcową, produktywnością krańcową, dochodem krańcowym, kosztem krańcowym itp.) ze względu na zmianę wielkości x_i .

Wielkość ta mówi, o ile (w przybliżeniu) wzrośnie (lub zmaleje, jeśli znak wyniku jest ujemny) dana wielkość ($f(x)$) gdy i -ta współrzędna wektora czynników wzrośnie o jednostkę z ustalonego poziomu wszystkich czynników a .

W porównaniu z zadaniami na ten temat z funkcji jednej zmiennej, w interpretacji wyniku zawsze musimy dopisać ze względu na jaki czynnik obliczamy krańcowość.

Elastyczność

Również elastyczność ze względu na i -tą zmienną definiujemy podobnie, jak w przypadku jednej zmiennej.

Definicja 7. *Stosunek wartości krańcowej $f'_{x_i}(a)$ do wartości średniej $\frac{f(a)}{a_i}$ tej funkcji w tym punkcie nazywa się elastycznością funkcji f w punkcie a ze względu na zmienną x_i . Wzorem zapisujemy:*

$$E_{x_i}f(a) = \frac{a_i}{f(a)} \cdot f'_{x_i}(a).$$

*Interpretuje się ją jako przybliżoną wartość stosunku **względnego** (czyli wyrażonego w procentach) przyrostu wartości funkcji f do **względnego** przyrostu wartości argumentu x_i w pobliżu punktu a .*

Innymi słowy, wielkość ta mówi, o ile **procent** (w przybliżeniu) wzrośnie (lub zmaleje, jeśli znak wyniku jest ujemny) dana wielkość (f) gdy x_i wzrośnie o 1% z ustalonego poziomu wszystkich czynników a .

W porównaniu z zadaniami na ten temat z funkcji jednej zmiennej, w interpretacji wyniku zawsze musimy dopisać ze względu na jaki czynnik obliczamy elastyczność.